

N:o 58.

Af herr **M. Andersson** i Löfhult, om ändrad lydelse af 33 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Enligt § 33 mom. 2 i nya väglagen hafva väghållningsskyldige rätt att på annans mark taga sand, grus eller sten till vägs underhåll, med skyldighet att till jordegaren godtgöra efter öfverenskommelse, men om sådan öfverenskommelse ej kan ske, eger häradsrätten, då väghållningsskyldige derom instämman talan, bestämma, hvarest nämnda väglagningsämne tjenligast och till minsta skada för jordegaren må afhämtas samt till hvilket belopp ersättning derför skall utgifvas.

Redan har det blifvit många tvister emellan väghållningsskyldige och jordegare dels hvar väglagningsämne bör tagas och dels ersättningen derför; der sådana tvister instämmas till häradsrätten, är det ganska svårt för rätten att deröfver bestämma utan förutgången syn på marken i fråga. Och hvem skall betala sådan syn?

Uti § 18 i nya väglagen bestämmes, att deri omnämnda tvister skola afgöras af tre godemän; mig synes, att tvistefrågor angående väglagningsämne också borde hänskjutas och afgöras af tre godemän; derigenom undvekes både rättegångskostnader och vittnesersättningar.

Jag tager mig friheten föreslå,

att Riksdagen behagar besluta, att 33 § i nya väglagen skall få följande lydelse, nemligen:

33 §.

A kronans allmänning må sand, grus eller sten till vägs underhåll utan ersättning tagas efter vederbörande skogstjenstemans anvisning. Vill någon å annans mark taga sand, grus eller sten till vägs underhåll och kan öfverens-

kommelse med jordegaren icke träffas om afgälden därför, så hänskjutes frågan till bedömande af tre godemän, hvilka skola bestämma dels hvar väglagningsämne skall tagas och dels afgälden därför.

Dessa godemän väljas sålunda, att jordegaren väljer en, väghållningsskyldige välja en och vägstyrelsen väljer en, om någon part icke inom fjorton dagar efter tillsägelse väljer god man, så skall kronofogden i orten välja god man i den tredskandes ställe; godemännen åtnjuta ersättning för resor och tid, såsom för nämndemän är stadgadt.

Godemännens beslut gäller minst i tio år, eller tills ny vägdelning afslutats före den tiden.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 januari 1897.

Magnus Andersson

från Kronobergs län.

N:o 59.

Af herr J. Eliasson, om *afsättning af medel till afbetalning å 1887 års statslån.*

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof innehåller förslag om att såsom tillgång vid förevarande statsreglering må beräknas och användas öfverskottet å statsregleringarne för föregående år med 14,229,000 kronor och dessutom att för statsverkets behof må till utbetalning vid den tid år 1898, som af Riksdagen bestämmes, af riksbankens vinst för år 1896 anvisas den hufvudsakligaste delen eller 2,790,000 kronor.